

лестъ, за да се събудимъ и вразумимъ, или пъкъ ни отнима чрезъ смъртта една любима наша личностъ: съпруга, чадо, братъ, приятелъ и оставя едно праздно мѣсто въ кружока на любимитѣ ни. Така търси Всемилоствиятъ Спасителъ да ни доведе въ съзнание на нашата длъжностъ къмъ Него и да ни направи да възложимъ на Него нашитѣ надежди.

И чрезъ смъртта Хригосъ хлопа.

Всѣка смъртъ, която виждаме по пжтищата, е напомнюване, което ни казва: „Бждете будни, защото не знаете денътъ нито часътъ“. Напомнюва ни да бждемъ и ний готови, но само ония сж готови, които иматъ Христа въ сърдцата си. За тѣхъ смъртта не е горчива или грозн , а сладка, понеже е преминаване отъ земята на небото.

Друго яче още Христосъ хлопа. Всѣко щастие, което ти дохожда, е едно напомнюване отъ Него, да Го признаешъ като подателъ на всѣко благо. Всѣка дружба, въ която се удоволствуващъ